

บทที่ 12

การเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการ (Letters to the Editor)

เค้าโครงเรื่อง

1. คำนิยามของจดหมายถึงบรรณาธิการ
2. จุดประสงค์ของการเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการ
3. รูปแบบของการเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการ
4. ภาษาที่ใช้ในการเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการ

สาระสำคัญ

1. การเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการ คือ การเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ในชุมชน เพื่อให้ตีพิมพ์ความคิดเห็นของผู้เขียนเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจเป็นการวิจารณ์หรือการยกย่องชมเชย โดยที่เรื่องนั้นมีผลกระทบต่อคนกลุ่มใหญ่ในสังคมนั้น ๆ
2. จุดประสงค์ของการเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการ คือ ความต้องการเรียกร้องความสนใจ จากบุคคลในสังคม และผู้มีอำนาจหน้าที่ให้ร่วมมือกันแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลง สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้เขียนจดหมายต้องเขียนจดหมายนั้นขึ้น
3. การเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการ ไม่มีรูปแบบตายตัวเช่นเดียวกับการเขียนจดหมายธุรกิจหรือจดหมายส่วนตัว เนื่องจากบางครั้งผู้เขียนจดหมายประเภทนี้ ไม่ได้ใส่ชื่อนามสกุลที่แท้จริง และบางครั้งไม่ได้ใส่ที่อยู่ของตนเองอีกด้วย
4. ภาษาที่ใช้ในการเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการ เป็นภาษาที่สุภาพ สั้น และโต้ใจความ บางครั้งอาจมีการประชดประชันบ้างเนื่องจาก ความไม่พอใจ แต่ภาษาต้องสุภาพ เพราะจดหมายต้องตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ให้ปรากฏแก่สายตาคนทั่วไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อศึกษาบทที่ 12 แล้ว นักศึกษาสามารถ

1. บอกความหมายของการเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการได้
2. บอกจุดประสงค์ของการเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการได้
3. บอกรูปแบบของการเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการได้
4. เขียนจดหมายถึงบรรณาธิการโดยใช้ภาษาที่สุภาพ สั้น และได้ใจความได้

การเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการ

หนังสือพิมพ์จัดเป็นสื่อแขนงหนึ่งในการสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมหรือในโลก นอกเหนือจากวิทยุและโทรทัศน์ หรือสิ่งตีพิมพ์อื่น ๆ นอกจากนี้ หนังสือพิมพ์ยังเป็นสื่อที่เปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้อ่านมีโอกาสแสดงความคิดเห็น โดยการเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการ บรรณาธิการของหนังสือพิมพ์จะเป็นผู้คัดเลือกว่า จดหมายฉบับใดมีความเหมาะสมที่จะลงตีพิมพ์ให้ปรากฏแก่สาธารณชน โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาคว่า ๆ ว่า ข้อความในจดหมายถึงบรรณาธิการ ต้องเป็นข้อความหรือเรื่องราวที่เกี่ยวกับสังคมโดยส่วนรวม เรื่องราวนั้น อาจไม่ใช่การวิพากษ์วิจารณ์เพียงอย่างเดียว อาจเป็นการยกย่องชมเชย การกระทำความดีของบุคคลที่สังคมเล็งเห็นถึงการเรียกร้องให้แก้ไขสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ดีขึ้นก็ได้

จุดประสงค์ของการเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการ

ผู้เขียนจดหมายถึงบรรณาธิการ มักมีแรงบันดาลใจจากปัญหาสังคมที่มีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ในสังคมนั้น ผู้เขียนจึงต้องการเขียนจดหมายเพื่อให้ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ด้วยจุดประสงค์ที่ต้องการเรียกร้อง ให้มีการแก้ไขปัญหานั้น ๆ นอกเหนือจากการเขียนถึงปัญหา

ผู้เขียนจดหมายมักจะเสนอแนวทางแก้ไขที่เป็นไปได้ไว้ในอนุเจตสุดท้ายของจดหมายด้วย อาจเป็นการกล่าวยกย่อง การกระทำที่ดีใด ๆ ก็ตามที่สังเกตเห็น หรือไม่เห็นความสำคัญ เพื่อเรียกร้องให้สังคมตระหนักถึงผลของการกระทำที่ดีนั้น ๆ บางครั้งผู้เขียนจดหมายถึง บรรณาธิการ อาจแสดงอารมณ์โกรธ โดยใช้อภัยคำเสียชื่อเสียงระดับชั้น แต่คงระมัดระวัง ที่จะใช้ภาษาสุภาพ ไม่ก้าวร้าว หรือพาดพิงถึงบุคคลผู้เขียนตอ้งคำนึงถึงสาธารณชนที่เป็นผู้อ่าน ด้วย

รูปแบบของการเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการ

ผู้เขียนจดหมายถึงบรรณาธิการ อาจใช้นามแฝง และไม่ใส่ที่อยู่แท้จริง ดังนั้น รูปแบบของจดหมายถึงบรรณาธิการ มักจะเป็นจดหมายที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า Dear Editor หรือ Dear Sir โดยไม่ต้องใส่ทั้งชื่อและที่อยู่ของผู้เขียน และชื่อที่อยู่ของผู้รับ แต่จะมีวันที่ คำขึ้นต้น จดหมาย เนื้อความ คำลงท้ายจดหมายและลายเซ็นหรือนามแฝง

เนื้อความของจดหมายถึงบรรณาธิการไม่ควรยาวเกินไป หรือสั้นเกินไป แต่โดยมากมักจะแบ่งออกเป็น 3 อนุเจต เป็นอย่างน้อย กล่าวคือ อนุเจตแรกเป็นส่วนของความนำ หมายถึง ส่วนที่แสดงเหตุผลของการเขียนจดหมาย อนุเจตที่สองคือ เนื้อความสำคัญ หมายถึง ส่วนที่เป็นรายละเอียดของปัญหาที่ผู้เขียนคิดว่ามีผลกระทบต่อสังคมโดยรวมและอนุเจตสุดท้าย คือ บทสรุป หมายถึง ส่วนที่เป็นการเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา การย้ำให้ตระหนักถึงความสำคัญว่า หากไม่มีการดำเนินการตามข้อเสนอนี้ อาจเกิดผลกระทบในระยะยาว หรือผลกระทบ ที่ร้ายแรง

ภาษาที่ใช้ในการเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการ

คงได้กล่าวมาแล้วว่า การเขียนจดหมาย ไม่ว่าจะเป็นจดหมายธุรกิจหรือจดหมายส่วนตัว ผู้เขียนต้องระมัดระวังเรื่องการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษาที่ใช้ในการเขียนถึงหนังสือพิมพ์ ต้องสั้น สุภาพ และใจความ ไม่เยิ่นเย้อ เนื่องจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์มีราคาแพง ดังนั้น ผู้เขียนจดหมายควรใช้เนื้อหาให้เป็นประโยชน์ โดยการเขียนข้อความที่ตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม และมีสาระพอบรรณาธิการ จะนำไปตีพิมพ์ เผยแพร่

ตัวอย่างสำนวนและประโยคที่ใช้ในการเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการ

- The problem, I believe, concerns the health of most of the people in our community.
- I would like to suggest that _____
- It is high time something was done.
- If things continue like this, disaster will be unavoidable.
- The problem I'm going to talk about is not a new one.
- Action to solve this problem should be immediate and firm.
- The authority must take action on this problem.
- It is time for us to _____
- Those responsible for _____ should manage the problem.
- They are highly respectable and deserve our praise.
- It is not only that they _____, but they also _____. So we, the public, should give them a big hand for the courage they have shown for the improvement of the public welfare.

ตัวอย่างจดหมายถึงบรรณาธิการ

1. จดหมายเกี่ยวกับปัญหาสภาพแวดล้อม

Sir,

Numerous articles recently have mentioned the problem of pollution, including water pollution, air pollution and a new phrase, though not a new problem—noise pollution. Most of these articles suggested that this was in some way a world problem, like disarmament or malnutrition, but not really the concern of you or me. I would like to suggest that the pollution in this city is very much the concern of all of us, and it is high time something was done. In the case of traffic pollution, whether by diesel fumes from trucks or noise from motorcycles, this is clearly the responsibility of the police, and, if they lack the staff, special traffic wardens should be appointed to monitor both fumes and noise.

An equally serious problem is the truly appalling condition of the canal between Kennet and Erawan. It is choked with refuse of all kinds, and is both filthy and foul-smelling, as well as a danger to health for everyone in the neighborhood. Action here should be immediate, and firm. The Municipality must clean it quickly and thoroughly. Thereafter anyone found causing pollution, whether individuals, householders or factories, should be fined. Only a suitably heavy fine will indicate that those responsible for this city are serious about coming to grips with this problem. We read that Singapore has more or less eliminated this sort of pollution by firm action.

It is time for us to do the same.

James MacBride

James MacBride

(คัดลอกมาจากหนังสือ Writing Power : An advanced functional writing course, Long & Nation, Longman Singapore PTE LTD 1983 หน้า 81-82)

2. ปัญหาความปลอดภัยในการโดยสารรถยนต์โดยสารประจำทาง

23 October 1991

Dear Editor,

News is widely printed in many newspapers about deaths caused by the carelessness of bus drivers and ticket collectors in Bangkok, our capital. Nobody can deny the fact that a bus ride in Bangkok or elsewhere in Thailand is risky for the local people and for foreigners as well. I am one of the city bus riders who cannot avoid using public transportation to and from my office and other places every day.

I believe there are many ways to solve the problem concerning the public's health and safety. Don't you believe it is high time for something to be done about the irresponsible drivers and rude-mannered ticket collectors who shout at riders to hurry their descent even while the buses are still moving along the busy roads in bad traffic areas? As gathered from the news in many newspapers, deaths caused by accidents on the roads are increasing not lessening.

I would like to suggest that the authorities take serious and quick action on issuing stronger warnings and imposing heavier fines and punishment on the careless bus drivers as well as rude and impolite ticket collectors. Manners should be taught to these people in order to decrease the deaths of innocents and to ensure the public of its safety. It is time, I certainly believe, that the government should take good care of the welfare of the people in our society.

Laddawan

3. จกทมายเก็ยวักัความเส็ยสละของคนกวากชยะ

2 July 1991

Dear Sir :

It is true that Bangkok is crowded because of its being modernized. A lot of people throughout the country would very much like to live in the heart of this city for their convenience and comfort. The problem arising from a lot of people living together is dirtiness. This may be because of the take-it-easy attitudes among the Thais. We can notice a lot of garbage and rubbish every day along the roads, on the buses, on any kind of public transport, in any public places even though the trash cans are sufficiently provided.

This problem of littering is to be taken seriously since it concerns the work of a group of people who have their duty as garbage collectors. They work hard from early in the morning until late at night collecting garbage and litter tossed away in all directions. These people risk their lives working for a small amount of money since they have to

face all kinds of pollution as well as the danger of getting struck by any carelessly driven cars.

Isn't this a suitable and proper time to change the habit of all Thais about littering? May I suggest some solutions for the problem?

Singapore is our neighbor with a reputation as a country of cleanliness. The Singaporeans have to pay heavy fines for littering and dirtying public places. Why can't we have such penalty and punishment? Why don't the authorities do anything about this problem? Many tourists have come to visit our country and the impressions they get should be of friendliness of the people as well as the cleanliness of the places. But do they? Take action immediately so as to improve the image of our country as well as save the lives of all garbage collectors.

Ampai

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

- ให้นักศึกษา ค้นคว้า หาตัวอย่างจดหมายถึงบรรณาธิการที่มีเนื้อความ และจุดประสงค์ต่าง ๆ กัน
- ให้นักศึกษา ศึกษาวิธีการเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการฉบับต่าง ๆ เพื่อเปรียบเทียบวิธีการนำเสนอปัญหา และการเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหานั้น ๆ
- ให้นักศึกษา ค้นคว้า หาตัวอย่างจดหมายถึงบรรณาธิการแบบวิจารณ์และแบบชมเชยการกระทำความดีของคนในสังคมที่ถูกกล่มแล้วเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความคล้ายคลึงกันในการเสนอปัญหา และการเสนอแนะแนวทางแก้ไข

สรุป

การเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการ เป็นการเขียนจดหมายเพื่อเสนอปัญหาที่
เกี่ยวข้อง หรือมีผลกระทบต่อสังคม และเรียกร้องให้มีการประชุมแก้ไขให้ดีขึ้น หรือเป็นการ
เขียนจดหมายเพื่อกระตุ้นและเรียกร้องให้ประชาชนสนใจการประกอบคุณงามความดีที่บุคคลหรือ
องค์การใดกระทำเพื่อสังคมส่วนรวม แต่การกระทำนั้นดูมองข้ามจากคนในสังคม ผู้เขียน
จดหมายมีวัตถุประสงค์ที่จะสนับสนุนให้ผู้ที่ทำความดี มีกำลังใจที่จะทำความดีเพื่อสังคมต่อไป
นักศึกษาควรจดจำส่วนวนหรือประโยชน์ที่ใช้ในการเขียนจดหมายประเภทนี้ เพื่อการนำไปใช้ได้
อย่างถูกต้องในโอกาสต่อไป